

Phoenix, Vasiliscul

Mult te rog, ti fac ispita,
vrednic fabulist:
zi-mi ceva de o Aspida
si de-un Vasilisc.
Inima-i razbita,
sufletul ucis,
de colti de Aspida,
ochi de Vasilisc.

Sarpe, serpeste,
cu solzi ca de peste,
rul serpuieste.
Si-n apa praului,
umbra spinaraului,
a sarpelui, raului.

Pira, pira, nu pieri, sarpe,
pira, pira, nu-ntepa, sarpe
cu un cap, cu doua,
cu nouazeci si noua!

n ru ca-mi intra,
pn' la bru intra,
sarpe nu era,
nici naprca rea,
nu era nici hidra,
'-n-apa de-mi intra.

Era mare Vasilisca,
trup avnd de odalisca
si privire care isca,
patema ce vatema
si face din om neom.

Iesi deochi dintre ochi
ochii cei vatamatori
si de foc sagetatori
nvaliti sa fie
cu fireaguri albe
sa nu mai priveasca
la obraze dalbe.